

rer med at være ministre, og det koster ikke noget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jo, det koster mere, for i den tid, ministeren vælger at sidde på ministerposten og stadig hæver folketingsvederlag, samtidig med at et nyt medlem bliver indkaldt og også får udbetalt folketingsvederlag, betaler skatteyderne altså folketingsvederlag til mere end 179 medlemmer, og det er her, kæden hopper af i fru Pia Gjellerups argumentation.

I dag er det sådan, at en minister kan få indkaldt en stedfortræder for en uge eller for 14 dage eller for en måned, og så er der en ekstraudgift i den periode; men i samme øjeblik stedfortræderen forlader Folketinget igen, er der kun 179, der modtager vederlag. Det, man ønsker nu fra Det Radikale Venstres side, er en permanent ordning, hvor man kan hente folk ind, som kan sidde en hel valgperiode og udløse folketingsvederlag til to personer, nemlig både til ministeren og til folketingsmedlemmet – og vel at mærke til en minister, som ikke udfører et stykke folketingsarbejde, men blot er minister.

Hvis ministre er utilfredse med deres ministervederlag, må de gå til statsministeren, og så må statsministeren gå til finansministeren, som igen må gå til os i Finansudvalget. Så kan vi tage stilling til spørgsmålet. Men man skal ikke lade skatteyderne automatisk betale for flere folketingsmedlemmer, end der reelt er.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Vildledningen bliver større og større. Det, vi taler om i dag, er en ændring af en lov, og så må vi naturligvis også forholde os til: Hvad er det, ændringen giver anledning til rent økonomisk? I forhold til reglerne i dag giver ændringen ikke ekstraudgifter.

Så har hr. Kim Behnke nogle forskellige betragtninger om, at hvis man nu gør det ene under det ene regelsæt, og hvis man gør det andet under det andet regelsæt, vil der være nogle forskelle. Det er også fuldstændig indlysende. Men regelsættet i sig selv giver ikke anledning til yderligere udgifter, og det synes jeg er væsentligt at slå fast. Det er en væsentlig ting.

Så vil jeg i øvrigt sige, at når hr. Kim Behnke fremhæver det norske system, vender de ministre, der går af, tilbage til Stortinget, og det er i

virkeligheden den del af det norske system, vi tager til os. Som afgået minister skal man kunne vende tilbage til Folketinget, så hr. Kim Behnke får altså noget af den norske model, han synes så godt om.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Må jeg blot kort sige til hr. Behnke i forlængelse af det, fru Pia Gjellerup sagde, at der er jo ikke nogen tvivl om, at dette forslag ikke medfører ekstraudgifter i forhold til de ordninger, vi har i dag.

Vi ved godt, at hr. Kim Behnke meget gerne vil ændre verden, og det er en ærlig snak; hr. Kim Behnke var ikke i Folketinget, da de ordninger blev lavet, og det er også ærlig snak. Men det, vi snakker om, er netop: Der er ingen ekstraudgifter. Og hvis hr. Kim Behnke er i tvivl, vil jeg bede hr. Kim Behnke om at læse bilag 14, hvor Folketingets formand så hjælpsomt har forklaret, at denne ændring ingen forskel gør i forhold til, hvad der gjaldt i 1993. Jeg tror ikke, jeg behøver at læse det op for hr. Kim Behnke, jeg tror godt, hr. Kim Behnke kan klare det selv.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Man fristes altså til at spørge hr. Estrup: Hvorfor i alverden skal vi så ændre reglerne, hvis det ikke giver anledning til noget som helst?

Når man hører fru Pia Gjellerups argumentation, er det jo en sand og ægte socialdemokrat, der står og taler: Der er ingen udgifter forbundet med det, der er ingen problemer. Det er fuldstændig, som når man hører ministre og borgmestre osv. rundt omkring i landet: Vi kan roligt bygge en ny svømmehal, den koster ingenting, osv.

Dette hus har udgifter på langt over 1 mio. kr., hver gang man bare indretter et enkelt bette kontor på 40 m². Så store er udgifterne her i huset. De ekstrabevillinger, der er blevet givet til ekstra sekretærbistand, edb osv. osv. i de senere år, er enormt dyre, men derfor kan man godt slå ud med hånden og sige: Det koster ikke noget det her. Nej, det gør det ikke i en socialdemokratisk begrebsverden, hvor man tror, at alt, hvad skatteyderne betaler, er gratis. Men jeg skulle hilse fra skatteyderne derude og sige, at der er ikke mere lommeuld at komme efter, og derfor vil man ikke være med til at betale vederlag til folketingsmedlemmer, som i virkeligheden ikke er folketingsmedlemmer, men er ministre.